Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) judecător Sîrbu Victor

Dosarul nr. 3a-27/25
2-21031259-02-3a-13012025

D E C I Z I E

16 iunie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae
Grefier Goncear Violeta

examinând, în ședință publică, cererea de apel depusă de Autoritatea Națională de Integritate împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 1 iulie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Jecova Sofia către Autoritatea Națională de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 1 martie 2021, Jecova Sofia s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate, solicitând anularea Actului de constatare nr. 44/24 din 16 februarie 2021.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin actul contestat, inspectorul de integritate a constatat încălcarea de către aceasta a regimului juridic al conflictelor de interese, în legătură cu semnarea, în calitate de primar al satului Cișmichioi, raionul Vulcănești, a unor contracte privind arendarea automobilului aparținând soțului său, Eduard Jecov. Autoritatea a reținut că reclamanta nu a declarat în termenul prevăzut de lege conflictele de interese reale și a încheiat direct acte juridice care vizau o persoană apropiată, admițând astfel consumarea acestora. Totodată, prin actul de constatare s-a dispus sesizarea Oficiului teritorial Comrat al Cancelariei de Stat în vederea inițierii procedurii de revocare din funcția de primar, decăderea reclamantei din dreptul de a exercita o funcție publică sau de demnitate

publică, inclusiv funcția de primar, cu excepția altor funcții electorale, pentru o perioadă de trei ani, precum și înscrierea acesteia în Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa asemenea funcții.

Referitor la admisibilitatea acțiunii, reclamanta a susținut că actul contestat constituie un act administrativ individual defavorabil, iar verificarea legalității acestuia ține de competența instanței de contencios administrativ. A menționat că, potrivit art. 163 lit. c) din Codul administrativ, coroborat cu art. 36 alin. (1) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, contestarea actului de constatare nu presupune parcurgerea procedurii prealabile, legea specială prevăzând adresarea nemijlocită în instanța de judecată. De asemenea, a invocat respectarea termenului special de contestare de 15 zile de la primirea actului.

În ceea ce privește drepturile pretins vătămate, reclamanta a susținut că actul de constatare îi afectează dreptul de acces la o funcție publică sau de demnitate publică, dreptul la carieră și formare profesională, precum și onoarea și reputația profesională. A subliniat că publicarea actului pe pagina web a Autorității Naționale de Integritate, cu posibilitatea accesării acestuia de către un număr nelimitat de persoane și a preluării de către mass-media, amplifică efectele negative asupra imaginii sale, atât în calitate de persoană privată, cât și în calitate de primar. În opinia sa, aceste consecințe constituie o ingerință în dreptul la respectarea vieții private, protejat de art. 8 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, noțiune care cuprinde, în condițiile stabilite de jurisprudența Curții Europene, inclusiv activitatea profesională și protecția reputației.

Cu privire la fondul pretențiilor, reclamanta a menționat că mandatul său de primar al satului Cișmichioi a fost validat prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 29 octombrie 2019. A explicat că încălcarea imputată de autoritate se referă la semnarea, în perioada 4 noiembrie 2019 - 7 septembrie 2020, a contractelor privind folosirea, pentru necesitățile primăriei, a automobilului de model Audi 80, proprietate a soțului său.

Reclamanta a susținut că simpla încheiere a unor acte juridice cu o persoană apropiată nu este suficientă pentru constatarea unui conflict de interese real. În interpretarea sa, din art. 2 și art. 12 din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale rezultă necesitatea întrunirii cumulative a existenței unui interes personal ori a unui act care vizează o persoană apropiată și a influenței sau posibilității de influențare a exercitării imparțiale și obiective a mandatului. A afirmat că autoritatea a reținut existența relației de căsătorie și semnarea contractelor, fără a demonstra în ce mod aceste împrejurări au influențat sau puteau influența exercitarea atribuțiilor sale de primar.

În acest context, reclamanta a invocat prezumția nevinovăției, susținând că autorității îi revenea sarcina de a proba toate elementele încălcării imputate, având în vedere natura faptelor și gravitatea consecințelor prevăzute de lege. A reproșat

inspectorului de integritate că nu a cercetat circumstanțele care au precedat încheierea contractelor și nu a stabilit dacă desemnarea soțului său pentru prestarea serviciilor de transport a presupus o favorizare în raport cu alți potențiali prestatori.

A mai explicat că semnarea contractelor reprezenta executarea deciziilor consiliului local, în condițiile în care consiliul exercită funcția deliberativă, iar primarul asigură executarea deciziilor acestuia, potrivit art. 29 din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală. Astfel, a făcut trimitere la Decizia Consiliului sătesc Cișmichioi nr. 2.8 din 25 noiembrie 2019 privind arenda automobilului pentru necesitățile primăriei, la hotărârea adoptată în ședința consiliului din 27 ianuarie 2020 privind arendarea automobilului, precum și la hotărârea din 18 august 2020 privind alocarea mijloacelor pentru arenda automobilului în semestrul al doilea al anului 2020.

Prin urmare, în opinia reclamantei, actele juridice semnate transpuneau în practică voința autorității deliberative, iar inspectorul de integritate nu a justificat de ce executarea acestor decizii ar constitui, în circumstanțele concrete ale cauzei, o încălcare a regimului juridic al conflictelor de interese. A susținut că, în lipsa demonstrării tuturor elementelor unui conflict de interese real, nu i se putea imputa nici nedeclararea sau nesoluționarea acestuia și nici consumarea conflictului de interese.

Suplimentar, reclamanta a invocat prevederile art. 14 din Legea nr. 133/2016, arătând că acestea permit Autorității Naționale de Integritate, în anumite condiții, să recomande acceptarea încheierii actului juridic în privința căruia a fost declarat un conflict de interese real. În acest sens, a reproșat autorității că nu a explicat care ar fi fost împrejurările ce împiedicau o asemenea soluție în situația examinată.

Referitor la consecințele dispuse prin actul contestat, reclamanta a susținut că decăderea din dreptul de a exercita funcții publice sau de demnitate publică pentru o perioadă de trei ani reprezintă o restrângere gravă a drepturilor sale, care trebuia justificată prin prisma principiului proporționalității și a art. 54 din Constituție. A afirmat că măsurile aplicate nu au o bază legală suficientă, întrucât însăși constatarea încălcării regimului juridic al conflictelor de interese ar rezulta dintr-o interpretare eronată și arbitrară a legislației.

Invocând art. 8 din Convenție, reclamanta a susținut că ingerința în drepturile sale trebuia să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie necesară într-o societate democratică. A contestat întrunirea acestor condiții, afirmând că măsurile dispuse nu răspund unei necesități sociale imperioase și nu sunt proporționale cu circumstanțele concrete ale cauzei. Totodată, a exprimat opinia că intervenția autorității avea ca efect denigrarea sa, făcând trimitere inclusiv la durata controlului administrativ desfășurat în privința sa.

Distinct de criticile privind temeinicia actului, reclamanta a invocat existența unor vicii de procedură. În primul rând, a susținut că actul de constatare nu cuprinde o justificare clară a necesității aplicării măsurilor restrictive și nu identifică efectele

negative sau consecințele prejudiciabile ale presupuselor conflicte de interese. În opinia sa, lipsa unei asemenea analize denotă motivarea insuficientă a actului, contrar exigențelor art. 118 din Codul administrativ, și constituie un temei pentru anularea acestuia.

În al doilea rând, reclamanta a invocat depășirea termenului de finalizare a procedurii administrative. A indicat că sesizarea nr. 7963 a fost înregistrată la 22 octombrie 2020, făcând referire și la procesul-verbal nr. 635/24 din 6 noiembrie 2020, iar actul de constatare a fost emis abia la 16 februarie 2021. Raportând aceste împrejurări la art. 60 din Codul administrativ, a susținut că autoritatea era obligată să finalizeze procedura în termenul general de 30 de zile sau, în condițiile unei complexități deosebite, într-un termen care să nu depășească 90 de zile.

Reclamanta a considerat că termenul de finalizare a procedurii administrative constituie o garanție a legalității, celerității și securității raporturilor juridice, menită să asigure caracterul previzibil al controlului și să disciplineze conduita autorității. A afirmat că, inclusiv în ipoteza prelungirii termenului, emiterea actului la 16 februarie 2021 depășea limita legală invocată, iar această încălcare reprezintă un viciu procedural esențial, care atrage anularea actului administrativ.

În al treilea rând, reclamanta a contestat competența inspectorului de integritate de a emite și semna actul de constatare. A menționat că actul a fost semnat de inspectorul Doina Popovici în numele Inspectoratului de Integritate, structură internă a aparatului Autorității Naționale de Integritate, fără personalitate juridică proprie. Interpretând prevederile art. 5–8, art. 16 și art. 19 lit. g) din Legea nr. 132/2016, reclamanta a susținut că inspectorului îi revine atribuția de întocmire a actului, în timp ce emiterea acestuia în numele autorității și semnarea ar reveni conducerii instituției, respectiv președintelui sau vicepreședintelui. A insistat asupra distincției dintre întocmirea actului și emiterea ori semnarea acestuia, apreciind că nerespectarea acestei delimitări constituie un viciu esențial de procedură.

În temeiul argumentelor expuse, reclamanta a solicitat anularea integrală a Actului de constatare nr. 44/24 din 16 februarie 2021, considerând că acesta este afectat atât sub aspectul temeiniciei constatărilor și al justificării măsurilor dispuse, cât și sub aspectul respectării cerințelor procedurale de emitere.

În materie de drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 38 alin. (3) și art. 54 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 43 din Codul civil, art. 4 alin. (1) din Legea privind descentralizarea administrativă, art. 29 din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală, art. 11 din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, art. 5–8, 16, 17 și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, precum și art. 2 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (1) lit. a), art. 17, 20, art. 60 alin. (1), (4) și (5), art. 118, art. 163 lit. c), art. 189, art. 191 alin. (1), art. 196 alin. (1), art. 206 alin. (1) lit. a), art. 209 alin. (1) lit. b), art. 211, 212, 224 alin. (1) lit. a) și art. 230 din Codul administrativ.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 1 iulie 2024, s-a admis parțial acțiunea depusă de Jecova Sofia către Autoritatea Națională de Integritate cu privire la anularea actului de constatare nr. 44/24 din 16.02.2021.

S-au anulat pct. 2, 3 și 4 din Actul de constatare nr. 44/24 din 16.02.2021, întocmit de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui Jecova Sofia.

În rest, pretențiile reclamantei s-au respins ca neîntemeiate.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 17 iulie 2024, Autoritatea Națională de Integritate a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 1 iulie 2024 cu pronunțarea unei decizii de respingere integrală a acțiunii depuse de Jecova Sofia.

La 3 ianuarie 2025, Autoritatea Națională de Integritate a prezentat instanței de apel motivarea cererii de apel.

În motivarea apelului, partea apelantă a indicat că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată, fiind adoptată fără constatarea și elucidarea deplină a circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei și cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural. A contestat concluzia instanței privind anularea punctelor 2, 3 și 4 din Actul de constatare nr. 44/24 din 16 februarie 2021, susținând că măsurile dispuse reprezintă consecințe expres prevăzute de lege pentru încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese.

Apelanta a menționat că procedura de control a fost declanșată în urma înregistrării sesizării nr. 7963 din 22 octombrie 2020, prin care s-a semnalat încheierea de către Jecova Sofia, în exercitarea mandatului de primar al satului Cișmichioi, raionul Vulcănești, a unor contracte privind arendarea automobilului de model Audi 80, aparținând soțului său, Eduard Jecov. În urma verificării prealabile, inspectorul de integritate a constatat existența unei bănuieli rezonabile privind încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese și, prin procesul-verbal nr. 635/24 din 6 noiembrie 2020, a inițiat controlul.

A explicat că, în cadrul controlului, au fost examinate actele juridice încheiate între Primăria satului Cișmichioi, reprezentată de primarul Jecova Sofia, și Eduard Jecov, având ca obiect arendarea automobilului acestuia pentru necesitățile primăriei. Autoritatea a reținut că reclamanta a semnat aceste contracte în privința unei persoane apropiate, fără a declara conflictele de interese reale și fără a le soluționa prin abținere, admițând astfel consumarea lor.

În susținerea acestei poziții, apelanta a invocat prevederile art. 12 alin. (3)-(5) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, potrivit cărora conflictul de interese real apare atunci când subiectul declarării este chemat să încheie un act juridic, să adopte o decizie ori să participe la luarea unei decizii în

care are interese personale sau care vizează persoane apropiate și care influențează ori pot influența exercitarea imparțială și obiectivă a mandatului. A subliniat că, într-o asemenea situație, persoana are obligația să informeze autoritatea competentă în termenul legal și să se abțină de la încheierea actului până la soluționarea conflictului de interese.

Apelanta a precizat că inspectorul de integritate a verificat dacă Jecova Sofia a declarat și a soluționat situațiile de conflict de interese în care se afla. Potrivit informațiilor din dosarul administrativ, pentru perioada 2017-2020 nu au fost depuse declarații în acest sens și nu existau înscrieri corespunzătoare în registrul declarațiilor privind conflictele de interese. Totodată, reclamanta nu a soluționat individual conflictele prin abținerea de la încheierea actelor juridice care îl vizau pe soțul său, fiind astfel încălcate și prevederile art. 14 alin. (3) și (4) din Legea nr. 133/2016.

În opinia apelantei, încheierea contractelor în aceste condiții a pus în discuție imparțialitatea exercitării mandatului de primar, întrucât reclamanta a acționat într-o situație în care interesul public se intersecta cu interesul personal rezultat din relația cu soțul său. A susținut că regimul juridic al conflictelor de interese urmărește prevenirea folosirii funcției publice pentru satisfacerea unor interese personale sau pentru obținerea unor beneficii în favoarea persoanelor apropiate.

Referitor la cadrul normativ aplicabil, apelanta a relevat că activitatea de control a averii și a intereselor personale este reglementată de legile speciale nr. 132/2016 și nr. 133/2016, iar prevederile Codului administrativ se aplică în măsura în care aceste acte normative nu conțin dispoziții distincte. În acest sens, a făcut trimitere la art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, susținând că verificarea legalității actului de constatare trebuie realizată prin raportare la normele speciale care reglementează atribuțiile inspectorului de integritate, procedura de control și consecințele încălcării regimului juridic al conflictelor de interese.

Cu privire la măsurile anulate de prima instanță, apelanta a susținut că răspunderea pentru încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese este stabilită expres de Legea nr. 133/2016, iar inspectorul de integritate nu dispune de libertatea de a decide dacă aplică sau nu consecințele prevăzute de lege ori de a alege o sancțiune diferită. A invocat art. 23 alin. (4) din această lege, potrivit căruia încheierea unui act juridic sau luarea unei decizii cu încălcarea dispozițiilor privind conflictul de interese constituie temei pentru răspunderea prevăzută de lege, inclusiv pentru revocarea, destituirea sau încetarea mandatului ori a raporturilor de muncă sau de serviciu.

De asemenea, apelanta a făcut trimitere la art. 23 alin. (6) din Legea nr. 133/2016, privind decăderea din dreptul de a exercita o funcție publică sau de demnitate publică pentru o perioadă de trei ani, în condițiile prevăzute de această normă. A afirmat că reclamanta, în calitate de primar și subiect al declarării, trebuia

să cunoască obligațiile aferente regimului conflictelor de interese și consecințele nerespectării acestora.

În același context, apelanta a invocat considerentele expuse la punctele 23 și 25 din Decizia Curții Constituționale nr. 143 din 16 decembrie 2019, arătând că legiuitorul a definit tipurile conflictelor de interese și consecințele acestora într-o manieră previzibilă pentru destinatarii normelor. A subliniat distincția dintre obligația de declarare și soluționare a unui conflict de interese real și situația în care subiectul declarării încheie actul juridic, consumând conflictul de interese, caz în care devine incidentă interdicția prevăzută de lege.

Apelanta a criticat concluzia primei instanțe potrivit căreia puteau fi aplicate alte sancțiuni, susținând că aceasta nu rezultă din reglementarea specială aplicabilă. A menționat că eventualele soluții avute în vedere în proiectul inițial al legii nu exprimă voința definitivă a legiuitorului, aceasta fiind reflectată în textul actului normativ adoptat. În opinia sa, la momentul emiterii actului contestat, legislația prevedea expres consecințele încălcării regimului juridic al conflictelor de interese, fără a permite înlocuirea lor cu măsuri mai blânde.

În ceea ce privește principiul proporționalității, apelanta a susținut că prima instanță și-a întemeiat soluția de admitere parțială a acțiunii pe principii generale, fără a ține seama de caracterul imperativ al normelor speciale. A afirmat că invocarea proporționalității nu putea justifica înlăturarea unei consecințe stabilite expres de lege, în condițiile în care inspectorul nu avea posibilitatea legală de a opta pentru o altă măsură.

Prin raportare la art. 137 alin. (2) din Codul administrativ, apelanta a arătat că, atunci când doar una dintre consecințele juridice posibile este legală, dreptul discreționar se reduce la alegerea acelei soluții. Astfel, odată constatată încheierea actelor juridice cu încălcarea regimului conflictelor de interese, inspectorul de integritate era obligat să aplice consecințele prevăzute de lege. A susținut că meritele profesionale, calitățile personale ale reclamantei sau alte împrejurări nu puteau constitui temei pentru aplicarea unei sancțiuni diferite.

Totodată, apelanta a evidențiat funcția preventivă a măsurilor dispuse, apreciind că acestea urmăresc atât descurajarea repetării unor asemenea încălcări de către persoana vizată, cât și prevenirea unor conduite similare din partea altor subiecți ai declarării. În opinia sa, respectarea efectivă a normelor de integritate presupune aplicarea consecințelor legale atunci când persoana nu își îndeplinește obligațiile privind declararea și soluționarea conflictelor de interese.

În final, apelanta a invocat limitele controlului judecătoresc prevăzute de art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, susținând că verificarea exercitării dreptului discreționar privește exercitarea efectivă a acestuia, luarea în considerare a faptelor relevante, respectarea limitelor legale și a scopului pentru care a fost acordat. A considerat că actul de constatare a fost emis cu respectarea cadrului legal,

concluziile inspectorului fiind întemeiate și motivate, iar anularea punctelor 2, 3 și 4 de către prima instanță nu se justifică.

În consecință, Autoritatea Națională de Integritate a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 1 iulie 2024 și pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de Jecova Sofia să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38, 216 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, intimatului i s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra apelului depus în prezenta cauză, însă până la data examinării cererii de apel nu a fost depusă vreo referință.

Admisibilitatea apelului:

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*".

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*".

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost pronunțat public la 1 iulie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 17 iulie 2024. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*".

Potrivit materialelor dosarului hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 6 decembrie 2024 (f.d. 130), iar motivarea apelului a fost depusă la 3 ianuarie 2025, fiind respectate astfel dispozițiile art. 232 alin. (2) din Codul administrativ

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*".

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel și motivarea apelului au fost semnate de către reprezentantul Autorității Naționale de Integritate, Urecheanu Valentina, în baza procurii anexate la materialele cauzei.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios

administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul apelantei Autoritatea Națională de Integritate, Urecheanu Valentina a pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, intimata Jecova Sofia și reprezentantul acesteia, avocatul Lupea Georgeta, deși au fost legal citați, nu s-au prezentat. În aceste condiții, Completul judiciar, în temeiul art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința apelului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră că apelul este admisibil şi urmează a fi admis, cu casarea hotărârii primei instanţe și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral hotărârea primei instanţei şi emite o nouă decizie*”.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*”.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*”.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa

inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanță nu a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre lipsită de fundament temeinic și contrară materialului probator administrat.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 29 octombrie 2019, a fost validat mandatul de primar al satului Cișmichioi, raionul Vulcănești, al reclamantei Jecova Sofia, aleasă în cadrul alegerilor locale generale din 20 octombrie 2019.

În perioada 4 noiembrie 2019-7 septembrie 2020, Jecova Sofia, acționând în calitate de primar și reprezentând Primăria satului Cișmichioi, a încheiat cu soțul său, Jecov Eduard, trei contracte privind arendarea automobilului de model Audi 80, anul fabricării 1991, pentru necesitățile primăriei. Potrivit informațiilor prezentate autorității de control, valoarea contractului din 4 noiembrie 2019 constituia 3 694 lei, a contractului nr. 15 din 3 februarie 2020 - 10 924,14 lei, iar a contractului nr. 54 din 7 septembrie 2020 - 3 641,38 lei.

La 22 octombrie 2020, în cadrul Autorității Naționale de Integritate a fost înregistrată sesizarea nr. 7963 privind eventuala încălcare de către Jecova Sofia a regimului juridic al conflictelor de interese, manifestată prin încheierea, în exercitarea mandatului de primar, a contractelor menționate cu soțul său.

În urma verificării prealabile a sesizării, inspectorul de integritate a constatat existența unei bănuieli rezonabile privind încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese și, prin procesul-verbal nr. 635/24 din 6 noiembrie 2020, a inițiat controlul în privința reclamantei.

Prin scrisoarea nr. 04-24/5418 din 6 noiembrie 2020, recepționată potrivit avizului de recepție anexat dosarului administrativ, Jecova Sofia a fost informată

despre inițierea controlului și despre drepturile sale prevăzute de art. 33 din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate.

În cadrul controlului, inspectorul de integritate a consultat registrele informaționale de stat și informațiile deținute de Autoritatea Națională de Integritate, solicitând, totodată, documentele necesare verificării circumstanțelor sesizate. Din datele Registrului de stat al populației a fost confirmată relația de căsătorie dintre Jecova Sofia și Jecov Eduard, iar din informațiile privind declarațiile de conflicte de interese a rezultat că reclamanta nu declarase situațiile aferente încheierii contractelor examinate.

Prin răspunsul Comisiei Electorale Centrale, înregistrat la Autoritatea Națională de Integritate la 18 noiembrie 2020 cu nr. 8871, au fost confirmate alegerea reclamantei în funcția de primar al satului Cișmichioi și validarea mandatului acesteia la 29 octombrie 2019.

Ulterior, prin răspunsul Primăriei satului Cișmichioi, înregistrat la Autoritatea Națională de Integritate cu nr. 9107 din 24 noiembrie 2020, prezentat ca urmare a demersului nr. 04-24/5419 din 6 noiembrie 2020, au fost comunicate informațiile referitoare la contractele încheiate între primărie, reprezentată de Jecova Sofia, și Jecov Eduard. Primăria a indicat că încheierea acestora s-a realizat în baza deciziilor Consiliului sătesc Cișmichioi privind arendarea automobilului pentru necesitățile autorității locale.

Prin invitația nr. 04-24/6037 din 8 decembrie 2020, expediată cu aviz de recepție, reclamantei i s-a solicitat să își expună punctul de vedere asupra legalității încheierii, în calitate de primar, a contractelor cu soțul său.

În urma examinării materialelor acumulate în procedura administrativă, inspectorul de integritate Doina Popovici a emis Actul de constatare nr. 44/24 din 16 februarie 2021 prin care s-a decis:

„1. Se constată că doamna Sofia Jecova exercitând funcţia de Primar în cadrul Primăriei satului Cișmichioi, având interes personal rezultat din relațiile sale cu persoana apropiată – soțul acesteia domnul Eduard Jecov, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin:

1) nedeclararea în termenul prevăzut de legislație, a conflictelor de interese reale;

2) încheierea directă a actelor juridice care vizează persoana ce îi este apropiată soțul acesteia domnul Eduard Jecov, fapt prin care a admis consumarea conflictelor de interese și anume:

a) Contract de arendă nr. 80 din 04.11.2019;

b) Contract de arendă nr. 15 din 03.02.2020;

c) Contract de arendă nr. 54 din 07.09.2020.

2. Se sesizează Oficiul teritorial Comrat al Cancelariei de Stat, în termen de 5 zile din momentul în care actul de constatare va rămâne definitiv, în vederea

inițierii procedurii de revocare a doamnei Sofia Jecova din funcția de Primar al satului Cișmichioi, raionul Vulcănești.

3. Se decade doamna Sofia Jecova din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, inclusiv funcția de primar, cu excepția altor funcții electorale, pe o perioadă de 3 (trei) ani de la data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.

4. Se înscrie doamna Sofia Jecova în Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, de la data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.

5. Se aduce la cunoștința doamnei Sofia Jecova actul de constatare și se informează despre dreptul de a-l contesta în termen de 15 zile de la primirea acestuia, în instanța de contencios administrativ (Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) mun. Chișinău, str. Kiev, 3, MD-2068)".

Actul de constatare a fost comunicat reclamantei la 24 februarie 2021.

Nefiind de acord, la 1 martie 2021, Jecova Sofia s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate, solicitând anularea Actului de constatare nr. 44/24 din 16 februarie 2021.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a admis parțial acțiunea în contencios administrativ depusă de Jecova Sofia.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că soluția dată de către prima instanță, este una greșită, fiind adoptată cu aprecierea eronată a normelor materiale în coroborare cu circumstanţele faptice ale cauzei.

Admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Conform art. 3 din Codul administrativ, „*legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept*".

Articolul 5 din Codul administrativ, prevede că „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*”.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*”.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare)”*.

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, Completul de judecată apreciază acțiunea înaintată de Jecova Sofia drept o acțiune în contestare, or, reclamantul conform prevederilor art. 206 alin. (1) lit. a) și 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ își exprimă dezacordul cu actul de constatare al Autorității Naționale de Integritate nr. 44/24 din 16 februarie 2021.

Potrivit art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*”.

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*”.

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), ulterior (sediul Centru), or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art.191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamanta Jecova Sofia, cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*”.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) și (2) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către*

care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia".

La caz, instanța de apel atestă că actul de constatare al Autorității Naționale de Integritate nr. 44/24 din 16 februarie 2021, reprezintă act administrativ individual, emis pentru a fi reglementat un caz individual, cu scopul de a produce efecte în exterior.

Totodată, în sensul art. 10 și 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, acest act constituie act administrativ defavorabil reclamantei, or, prin emiterea actului administrativ menționat, s-a constatat că reclamanta Jecova Sofia a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*".

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*".

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere*".

Completul judiciar reține că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiunea trebuie să urmărească și să justifice procesual, pentru testul de admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

Din circumstanțele expuse de reclamantă în acțiunea de contencios administrativ este evidentă revendicarea încălcării drepturilor sale prin activitate administrativă conform art. 20, 39 și 189 alin. (1) din Codul administrativ.

Totodată, în speță, se reține că prin acțiunea depusă, reclamanta Jecova Sofia a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, și anume, dreptul la exercitarea funcției publice și la protejarea statutului profesional, precum și dreptul la onoare, demnitate și reputație profesională, afectate prin constatarea încălcării regimului juridic al conflictelor de

interese. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ este întrunită.

Potrivit art. 163 Cod administrativ, *procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.*

Iar conform prevederilor art.209 Cod administrativ, *(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.*

Potrivit art. 36 alin. (1), din Legea cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate, nr. 132 din 17.06.2016, *persoana care a fost supusă controlului poate contesta actul de constatare în termen de 15 zile de la primirea acestuia, în instanța de contencios administrativ.*

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că actul de constatare a fost recepționat de reclamanta Jecova Sofia la 24 februarie 2021 (f.d.a. 205).

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de Jecova Sofia, la data de 1 martie 2021, a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamanta Jecova Sofia este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Referitor la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, „*examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri**: f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e)***”.**

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia*”.

La acest capitol, se reţin și dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal*

admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți".

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că reclamanta Jecova Sofia, înaintând prezenta acțiune, și-a exprimat dezacordul cu actul de constatare emis de Autoritatea Națională de Integritate, solicitând anularea acestuia ca fiind pretins ilegal.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative și emiterii actului contestat), „*anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod*".

Potrivit art. 21 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative și emiterii actului contestat), „*(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege*".

Potrivit art. 143 alin. (2) din Codul administrativ, (în redacția în vigoare la data emiterii actului contestat), „*aprecierea legalității sau ilegalității unui act administrativ individual se face în funcție de situația la momentul emiterii lui, iar în cazul desfășurării unei proceduri prealabile - de situația la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă*".

Potrivit art. 5 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative și emiterii actului contestat), „*Autoritatea asigură integritatea în exercitarea funcției publice sau funcției de demnitate publică și prevenirea corupției prin realizarea controlului averii și al intereselor personale și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor*".

Potrivit art. 6 lit. b) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative și emiterii actului contestat), „*în vederea realizării misiunii sale, Autoritatea are următoarele funcții: […] b) exercitarea controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor*".

Potrivit art. 19 lit. b) și g) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative și emiterii actului contestat), „*inspectorii de integritate*

desfășoară următoarele activități: […] b) efectuează controlul averilor și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor; […] g) întocmesc acte de constatare în condițiile legii".

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, (în redacția în vigoare la data verificării prealabile a sesizării din 22 octombrie 2020), „*în termen de 15 zile de la data repartizării sesizărilor, inspectorul de integritate efectuează verificarea prealabilă a acestora. În cadrul verificării prealabile, inspectorul de integritate verifică respectarea condițiilor de formă și conținut ale sesizărilor și existența bănuielii rezonabile privind încălcarea regimului juridic de declarare a averii și a intereselor personale. Verificarea prealabilă include validarea datelor din declarațiile de avere și interese personale prin intermediul sistemului informațional e-Integritate. Verificarea prealabilă se finalizează cu emiterea unui proces-verbal de inițiere a controlului sau de refuz al inițierii controlului*".

Potrivit art. 33 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*persoana supusă controlului averii și al intereselor personale are dreptul: a) să ia cunoștință de actele și de materialele dosarului, inclusiv sesizarea depersonalizată; a[1]) să fie informată despre inițierea controlului; b) să fie asistată de un avocat sau de un reprezentant pe bază de mandat sau procură; c) să prezinte datele și informațiile pe care le consideră necesare; d) să fie informată cu privire la drepturile și obligațiile sale; e) să conteste, în condițiile legii, actul de constatare emis de către inspectorul de integritate*".

Potrivit art. 37 alin. (1) și (2) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, (în redacția în vigoare la data inițierii și desfășurării controlului), „*(1) După repartizarea aleatorie a sesizării de efectuare a controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, inspectorul de integritate va dispune începerea controlului. (2) Prevederile art. 31, art. 32 alin. (3)-(5), art. 33, art. 34 alin. (2), art. 35 și 36 se aplică în mod corespunzător și în cadrul procedurii de inițiere a controlului și de control privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor*".

Potrivit art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, (în redacția în vigoare la data emiterii actului contestat - 16 februarie 2021), „*în urma controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor, inspectorul de integritate emite un act de constatare în cazul în care stabilește că: a) persoana supusă controlului nu a declarat și nu a soluționat conflictul de interese sau a emis/adoptat un act administrativ, sau a încheiat direct ori prin intermediul unei persoane terțe un act juridic, sau a luat personal o decizie ori a participat la luarea unei decizii cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese*".

Potrivit art. 2 din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor din 4 noiembrie 2019, 3 februarie 2020 și 7 septembrie 2020), „*conflict de interese – situația în care subiectul declarării are un interes personal ce influențează, sau ar putea influența exercitarea imparțială și obiectivă a obligațiilor și responsabilităților ce îi revin potrivit legii; interes personal – orice interes material sau nematerial al subiectului declarării ce rezultă din activitățile sale în calitate de persoană privată, din relațiile sale cu persoane apropiate sau cu persoane juridice și alți agenți economici, indiferent de tipul de proprietate, din relațiile sau afiliațiile sale cu organizații necomerciale, inclusiv cu partidele politice și cu organizațiile internaționale*".

Potrivit art. 2 din aceeași lege, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*persoană apropiată – soțul/soția, copilul, concubinul/concubina subiectului declarării, persoana aflată la întreținerea subiectului declarării, de asemenea persoana înrudită prin sînge sau prin adopție cu subiectul declarării (părinte, frate/soră, bunic/bunică, nepot/nepoată, unchi/mătușă) și persoana înrudită prin afinitate cu subiectul declarării (cumnat/cumnată, socru/soacră, ginere/noră)*".

Potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*subiecți ai declarării averii și a intereselor personale sînt: a) persoanele care dețin funcțiile de demnitate publică prevăzute în anexa la Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică*".

Potrivit art. 11 din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*în procesul îndeplinirii atribuțiilor lor de serviciu, subiecții declarării sînt obligați să respecte următoarele principii generale de evitare a conflictelor de interese: a) servirea interesului public cu imparțialitate și obiectivitate; b) asigurarea transparenței și a controlului public al activității; c) responsabilitatea individuală și exemplul personal*".

Potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*subiectul declarării se poate afla în conflicte de interese ce pot fi împărțite în următoarele categorii: a) conflict de interese potențial; b) conflict de interese real; c) conflict de interese consumat*".

Potrivit art. 12 alin. (3) din aceeași lege, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*conflictul de interese real apare în cazul în care subiectul declarării este chemat să rezolve o cerere/un demers, să emită un act administrativ, să încheie direct sau prin intermediul unei persoane terțe un act juridic, să ia o decizie sau să participe la luarea unei decizii în care are interese*

personale sau care vizează persoane ce îi sînt apropiate, persoanele fizice şi juridice cu care are relaţii cu caracter patrimonial şi care influenţează sau pot influenţa exercitarea imparţială şi obiectivă a mandatului, a funcţiei publice sau de demnitate publică".

Potrivit art. 12 alin. (4) din aceeași lege, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*în cazul apariţiei unui conflict de interese real, subiectul declarării este obligat: a) să informeze şeful ierarhic sau organul ierarhic superior imediat, dar nu mai tîrziu de 3 zile de la data constatării, despre conflictul de interese în care se află; b) să nu rezolve cererea/demersul, să nu emită actul administrativ, să nu încheie, direct sau prin intermediul unei persoane terţe, actul juridic, să nu ia sau să nu participe la luarea deciziei în exercitarea mandatului, a funcţiei publice sau de demnitate publică pînă la soluţionarea conflictului de interese*".

Potrivit art. 12 alin. (5) din aceeași lege, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*informarea despre apariţia unui conflict de interese real se va face pînă la soluţionarea cererii/demersului, emiterea actului administrativ, încheierea, directă sau prin intermediul unei persoane terţe, a actului juridic, participarea la luarea deciziei sau luarea deciziei şi va lua forma unei declaraţii scrise ce trebuie să conţină date despre natura conflictului de interese şi despre modul în care acesta influenţează sau poate influenţa îndeplinirea imparţială şi obiectivă a mandatului, a funcţiei publice sau de demnitate publică*".

Potrivit art. 12 alin. (7) din aceeași lege, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*Preşedintele Republicii Moldova, Preşedintele şi deputaţii Parlamentului, Prim-ministrul, membrii Guvernului, Procurorul General, preşedintele Consiliului Superior al Magistraturii, preşedintele Consiliului Superior al Procurorilor, deputaţii Adunării Populare a unităţii teritoriale autonome Găgăuzia, preşedinţii de raioane, consilierii locali, primarii şi alţi conducători ai organizaţiilor publice sînt obligaţi să informeze Autoritatea Naţională de Integritate imediat, dar nu mai tîrziu de 3 zile de la data constatării, despre orice situaţie de conflict de interese real în care se află, în modul stabilit la alin. (5)*".

Potrivit art. 12 alin. (10) din aceeași lege, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*conflictul de interese consumat reprezintă fapta subiectului declarării de rezolvare a unei cereri/unui demers, de emitere a unui act administrativ, de încheiere directă sau prin intermediul unei persoane terţe a unui act juridic, de luare sau de participare la luarea unei decizii în exercitarea mandatului, a funcţiei publice sau de demnitate publică cu încălcarea prevederilor alin. (4) şi (7)*".

Potrivit art. 14 alin. (1)-(4) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*(1) Soluționarea unui conflict de interese real se*

face prin examinarea situației de conflict și prin determinarea și aplicarea opțiunii pentru soluționarea conflictului. (2) Conflictul de interese real se soluționează de către subiectul declarării, conducătorul organizației publice, Autoritatea Națională de Integritate sau Consiliul de Integritate, după caz. (3) Pînă la soluționarea conflictului de interese real, subiectului declarării îi este interzisă întreprinderea oricărei acțiuni pe cauza dată, cu excepția abținerii. (4) Subiectul declarării poate soluționa conflictul de interese real în care se află prin abținerea de la rezolvarea cererii/demersului, de la emiterea/adoptarea actului administrativ, de la încheierea actului juridic, de la participarea la luarea unei decizii sau luarea deciziei/votare, informînd toate părțile vizate de decizia respectivă în privința măsurilor luate pentru a proteja corectitudinea procesului de luare a deciziilor".

Potrivit art. 14 alin. (8) și (9) din aceeași lege, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor supuse controlului), „*(8) Conflictul de interese real al subiecților menționați la art. 12 alin. (7) se soluționează de către Autoritatea Națională de Integritate în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea informației privind existența unui conflict de interese real, prin oferirea uneia dintre următoarele soluții: a) recomandarea de a delega responsabilitatea de emitere/adoptare a actului administrativ, de încheiere a actului juridic, de participare la luarea deciziei sau de luare a deciziei către un terț; b) recomandarea de a accepta emiterea/adoptarea actului administrativ, încheierea actului juridic, participarea la luarea deciziei sau luarea deciziei. (9) Subiectul declarării este obligat să se conformeze deciziei de soluționare a conflictului de interese real în care se află*".

Potrivit art. 23 alin. (4) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, (în redacția în vigoare la data încheierii contractelor și emiterii actului contestat), „*fapta subiectului declarării în privința căruia s-a constatat că acesta a soluționat o cerere/un demers, a emis sau a adoptat un act administrativ, a încheiat, direct sau prin intermediul unei persoane terțe, un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese constituie temei pentru răspunderea contravențională sau penală și pentru revocarea, destituirea sau, după caz, încetarea mandatului, a raporturilor de muncă ori de serviciu ale subiectului în cauză*".

Potrivit art. 23 alin. (6) din aceeași lege, (în redacția în vigoare la data emiterii actului contestat), „*subiectul declarării eliberat sau destituit din funcție potrivit prevederilor alin. (3)-(5) este decăzut din dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, cu excepția funcțiilor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcția publică ori de demnitate publică respectivă sau din data încetării de drept a mandatului său. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, ea nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului*".

Potrivit art. 23 alin. (8) din aceeași lege, (în redacția în vigoare la data emiterii actului contestat), „*Autoritatea Națională de Integritate ține Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, care este publicat pe pagina web oficială a Autorității*”.

Conform jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului instanța de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii *(cauza Hiro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09 decembrie 1994 §27).*

Înaintea analizei circumstanțelor speței și a actului judecătoresc atacat, se subliniază importanța deosebită a normelor privind integritatea publică, în special a regimului conflictelor de interese, ca instrument esențial de prevenire a corupției și de consolidare a încrederii în instituțiile statului. Interpretarea și aplicarea acestor norme trebuie să rămână fidelă finalității lor: garantarea imparțialității decizionale și protejarea interesului public, nu sancționarea formală, desprinsă de condițiile legii.

Reglementările în materie de integritate stabilesc standarde clare pentru identificarea, declararea și soluționarea conflictelor de interese și prevăd mecanisme de răspundere.

Combaterea conflictelor de interese este crucială pentru protejarea interesului public, întrucât astfel de situații pot conduce la decizii părtinitoare și pot submina încrederea cetățenilor. Totodată, constatarea încălcării și aplicarea consecințelor juridice trebuie să se întemeieze pe o bază factologică solidă, pe interpretarea corectă a legii și pe respectarea garanțiilor procedurale, inclusiv a prezumției de nevinovăție și a sarcinii probei, după caz.

Respectarea strictă a regimului juridic al conflictelor de interese și sancționarea promptă a abaterilor au un efect preventiv, dar orice măsură sancționatorie trebuie să fie prevăzută de lege, necesară și proporțională scopului urmărit.

Instanțele au un rol determinant în aplicarea uniformă a legislației de integritate, atât prin soluționarea litigiilor individuale, cât și prin consolidarea unei practici judiciare coerente care asigură previzibilitate și egalitate de tratament. Aceasta presupune o analiză riguroasă a probatoriului, a cadrului legal și a principiilor generale, cu evitarea extinderilor nejustificate ale textelor legale

Aplicarea fermă și echitabilă a normelor protejează interesul public și sprijină o administrație responsabilă, transparentă și eficientă. În același timp, controlul judecătoresc asupra temeiurilor de drept și de fapt previne arbitrarul, asigurând un echilibru între imperativul integrității și respectarea drepturilor procesuale ale persoanelor vizate.

Raportând aceste exigențe la speță și verificând legalitatea hotărîrii atacate prin prisma motivelor de apel, Completul de judecată al Curții de Apel Centru constată că soluția instanței de fond este neîntemeiată, din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, pentru soluționarea prezentei cauze, urmează a fi delimitate legalitatea constatării încălcării regimului juridic al conflictelor de interese de legalitatea consecințelor dispuse prin actul administrativ contestat. Deși prima instanță a confirmat existența încălcării imputate reclamantei, aceasta a anulat punctele 2, 3 și 4 ale actului de constatare, considerând că autoritatea nu a justificat suficient necesitatea și proporționalitatea măsurilor aplicate. Completul judiciar apreciază că această din urmă concluzie rezultă din aplicarea eronată a cadrului normativ în timp și din atribuirea inspectorului de integritate a unei marje de apreciere pe care legislația în vigoare la data emiterii actului nu o prevedea.

Cu referire la existența încălcării, Completul judiciar constată că Jecova Sofia, exercitând mandatul de primar al satului Cișmichioi, avea calitatea de subiect al declarării averii și intereselor personale și era obligată să respecte regimul juridic al conflictelor de interese. Obligațiile aferente acestei calități îi reveneau nemijlocit, independent de împrejurarea că încheierea contractelor urmărea asigurarea necesităților curente ale primăriei.

Din circumstanțele stabilite rezultă că reclamanta a încheiat, în numele primăriei, contracte privind utilizarea automobilului aparținând soțului său, Jecov Eduard. Astfel, aceeași persoană care reprezenta interesul colectivității locale la încheierea actelor juridice se afla într-o relație personală apropiată cu cocontractantul, beneficiar al contraprestației prevăzute de contracte. Această suprapunere între atribuția publică exercitată și interesul personal rezultat din relația de căsătorie determina obligația reclamantei de a identifica, declara și solicita soluționarea conflictului de interese înainte de încheierea actelor.

Completul judiciar respinge argumentul potrivit căruia autoritatea trebuia să demonstreze o favorizare efectivă a soțului reclamantei, în detrimentul altor prestatori, pentru a putea constata conflictul de interese. Regimul instituit de Legea nr. 133/2016 are un caracter preventiv, fiind destinat să împiedice exercitarea atribuțiilor publice în situații în care interesul personal influențează sau poate influența imparțialitatea și obiectivitatea persoanei. Prin urmare, legea nu condiționează obligația de declarare de producerea unui prejudiciu material, de obținerea unui beneficiu nejustificat sau de demonstrarea unor condiții contractuale dezavantajoase pentru autoritatea publică.

În speță, interesul personal nu a fost dedus exclusiv din existența abstractă a relației de căsătorie, ci din coroborarea acesteia cu participarea directă a reclamantei la încheierea unor contracte cu titlu oneros care vizau patrimoniul soțului său. În aceste condiții, posibilitatea afectării exercitării imparțiale a mandatului rezultă din poziția concretă a reclamantei în raportul contractual și din legătura sa cu persoana ale cărei interese patrimoniale erau vizate.

Aici, Completul judiciar va menționa că justificarea actelor prin necesități ale instituției publice și lipsa unui avantaj patrimonial efectiv nu înlătură conflictul de interese rezultat din exercitarea atribuțiilor în privința soțului.

Totodată, argumentul reclamantei privind executarea deciziilor consiliului local nu poate fi primit. Atribuția primarului de a asigura executarea deciziilor autorității deliberative și de a semna contractele în numele colectivității locale trebuie exercitată cu respectarea întregului cadru normativ, inclusiv a obligațiilor speciale de integritate. Existența unei decizii a consiliului local privind arendarea unui automobil sau alocarea mijloacelor financiare în acest scop nu echivalează cu declararea și soluționarea conflictului de interese al persoanei chemate să semneze contractul.

Competența consiliului local de a decide asupra necesităților colectivității nu se confundă cu competența Autorității Naționale de Integritate de a soluționa conflictul de interese al primarului. În consecință, chiar acceptând că actele juridice au fost încheiate pentru executarea deciziilor consiliului, reclamanta rămânea obligată să informeze ANI și să se abțină de la semnarea acestora până la soluționarea situației în condițiile legii.

Nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia autoritatea ar fi trebuit să demonstreze că nu putea recomanda acceptarea încheierii contractelor. Posibilitatea prevăzută de art. 14 alin. (8) din Legea nr. 133/2016 presupune sesizarea prealabilă a autorității competente și examinarea de către aceasta a unui conflict de interese real, anterior consumării lui. O eventuală soluție favorabilă, care ar fi putut fi adoptată în cadrul unei asemenea proceduri, nu poate fi prezumată și nu înlocuiește obligația legală de informare.

În lipsa declarării conflictelor și a unei soluții adoptate în condițiile legii, reclamanta nu putea decide unilateral că necesitățile primăriei justificau semnarea contractelor cu soțul său. Prin încheierea actelor juridice înaintea soluționării conflictelor de interese, situațiile respective au depășit etapa conflictului real și au devenit conflicte de interese consumate, în sensul art. 12 alin. (10) din Legea nr. 133/2016.

Invocarea prezumției nevinovăției nu conduce la o altă concluzie. Constatarea autorității se întemeiază pe împrejurări concrete, referitoare la calitatea reclamantei, relația de căsătorie, contractele semnate și lipsa declarării și soluționării conflictelor de interese. Autoritatea nu era obligată să demonstreze elemente suplimentare, precum existența unei intenții de prejudiciere a primăriei sau obținerea unui avantaj nejustificat, care nu constituie condiții ale încălcării administrative examinate. Totodată, actul de constatare nu reprezintă o hotărâre de condamnare penală, controlul judecătoresc în prezenta cauză având ca obiect legalitatea constatării încălcării obligațiilor de integritate și a consecințelor aferente.

Cu privire la criticile procedurale, Completul judiciar respinge interpretarea potrivit căreia actul trebuia semnat de președintele sau vicepreședintele ANI.

Dispozițiile art. 19 lit. g) din Legea nr. 132/2016, referitoare la întocmirea actelor de constatare, se interpretează în coroborare cu art. 38 alin. (1) din aceeași lege, care atribuia expres inspectorului de integritate competența de a emite actul în urma controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese.

Prin urmare, distincția terminologică propusă de reclamantă între întocmirea și emiterea actului nu poate înlătura competența stabilită expres de norma specială. Faptul că Inspectoratul de Integritate este o structură internă a autorității nu exclude exercitarea de către inspector a atribuțiilor conferite direct prin lege și nu instituie o cerință suplimentară de semnare sau confirmare a actului de către conducerea instituției.

În privința duratei controlului, Completul judiciar observă că reclamanta raportează începutul acestuia la înregistrarea sesizării din 22 octombrie 2020. Or, verificarea prealabilă a sesizării și controlul propriu-zis reprezintă etape distincte, inițierea controlului fiind dispusă prin procesul-verbal nr. 635/24 din 6 noiembrie 2020.

Totodată, prevederile art. 60 din Codul administrativ nu pot fi aplicate izolat de reglementarea specială a procedurii de control. Legea nr. 132/2016 prevedea operațiuni succesive de verificare, solicitare și examinare a documentelor, informare a persoanei și obținere a punctului său de vedere, fiecare având un rol propriu în stabilirea completă a situației de fapt. În consecință, legalitatea procedurii nu poate fi infirmată exclusiv printr-un calcul întemeiat pe termenul general, fără examinarea activităților efectiv desfășurate și a garanțiilor oferite persoanei controlate.

În cauza dedusă judecății au fost întreprinse demersuri pentru confirmarea mandatului reclamantei, verificarea relației cu cocontractantul, obținerea contractelor și a informațiilor de la primărie, precum și pentru invitarea reclamantei să își prezinte punctul de vedere. Raportată la aceste operațiuni, perioada cuprinsă între inițierea controlului și emiterea actului nu relevă, prin ea însăși, o întârziere arbitrară care să determine anularea actului. Reclamanta nu a individualizat modul în care durata invocată ar fi împiedicat-o să prezinte explicații sau probe ori ar fi afectat efectiv exercitarea dreptului la apărare.

Referitor la motivarea actului, Completul judiciar reține că acesta identifică faptele imputate reclamantei, actele juridice examinate, relația cu persoana apropiată și obligațiile legale considerate încălcate. Aceste elemente permit înțelegerea raționamentului autorității și verificarea lui judecătorească. Dezacordul reclamantei cu aprecierea juridică a împrejurărilor nu echivalează cu lipsa motivării.

În ceea ce privește consecințele dispuse la punctele 2, 3 și 4, Completul judiciar constată că prima instanță a aplicat criterii de individualizare introduse ulterior emiterii actului contestat. Potrivit art. 143 alin. (2) din Codul administrativ, legalitatea actului se apreciază în funcție de situația existentă la emiterea sa. Actul nr. 44/24 a fost emis la 16 februarie 2021, astfel încât evaluarea legalității acestuia trebuie realizată prin raportare la redacția normelor materiale existentă la acea dată.

Or, cadrul normativ aplicabil la momentul emiterii actului contestat nu conferea inspectorului de integritate o marjă discreționară privind individualizarea sancțiunilor, acestea fiind expres și imperativ stabilite de lege ca efect al constatării încălcării regimului juridic al conflictelor de interese prin încheierea actelor juridice fără declararea și soluționarea prealabilă a conflictelor de interese reale.

Marja de apreciere referitoare la gradul de vinovăție, natura, numărul și durata abaterilor, existența unor încălcări similare și prejudiciul adus interesului public a fost introdusă prin Legea nr. 130 din 7 octombrie 2021, intrată în vigoare la 29 octombrie 2021. Prin urmare, aceste criterii *nu sunt aplicabile raportului juridic litigios, întrucât Actul de constatare nr. 44/24 a fost emis la 16 februarie 2021.*

Prin urmare, Completul judiciar nu poate însuși concluzia primei instanțe potrivit căreia inspectorul trebuia să justifice alegerea măsurilor prin comparație cu alte sancțiuni, în condițiile în care legislația aplicabilă nu îi conferea o asemenea posibilitate de alegere. Principiul proporționalității nu este lipsit de relevanță, însă aplicarea lui nu permite introducerea pe cale de interpretare a unei competențe de individualizare inexistente în redacția legii care guverna emiterea actului.

Nici lipsa unui prejudiciu material demonstrat nu constituie, în acest cadru normativ, un temei suficient pentru înlăturarea consecințelor legale. Interesul protejat prin regimul conflictelor de interese privește inclusiv imparțialitatea exercitării atribuțiilor publice și încrederea colectivității în deciziile autorității, valori care nu se reduc la cuantumul unei eventuale pierderi financiare.

În privința dispozițiilor tranzitorii ale art. VI alin. (3) din Legea nr. 34/2025, Completul judiciar precizează că acestea instituie o procedură distinctă de verificare de către conducerea ANI a justificării anumitor măsuri aplicate anterior datei de 29 octombrie 2021. Textul nu prevede anularea de drept a măsurilor și nici nu transformă cerințele de individualizare introduse ulterior în condiții de legalitate pe care inspectorul trebuia să le respecte în februarie 2021. Eventuala incidență a acestei proceduri și efectele unui act emis în cadrul ei trebuie delimitate de verificarea legalității actului administrativ care formează obiectul prezentei acțiuni.

Referitor la afectarea reputației și a activității profesionale, Completul judiciar recunoaște că actul de constatare și consecințele sale pot avea un impact asupra situației reclamantei. Totuși, existența unui asemenea impact nu demonstrează, prin ea însăși, nelegalitatea intervenției autorității. Obligațiile de integritate sunt inerente exercitării unei funcții publice, iar constatarea încălcării lor urmărește protejarea imparțialității administrației și a încrederii publice.

Susținerea că actul ar fi urmărit denigrarea reclamantei nu este confirmată prin simpla invocare a publicării acestuia sau a duratei controlului. Pentru a putea fi reținută deturnarea atribuțiilor autorității de la scopul legal, sunt necesare împrejurări concrete care să demonstreze folosirea procedurii în alte scopuri decât verificarea respectării legislației de integritate. Argumentele prezentate de

reclamantă nu răstoarnă constatările întemeiate pe contractele semnate și pe neîndeplinirea obligațiilor de declarare și soluționare a conflictelor.

În consecință, Completul judiciar constată că prima instanță a apreciat corect existența încălcării regimului juridic al conflictelor de interese, însă a ajuns la o soluție eronată în privința consecințelor acesteia. Anularea punctelor 2, 3 și 4 din Actul de constatare nr. 44/24 din 16 februarie 2021 s-a întemeiat pe exigențe de individualizare care nu erau prevăzute de cadrul normativ aplicabil la emiterea actului.

Prin urmare, instanța de apel conchide că, apelul declarat de Autoritatea Națională de Integritate, urmează a fi admis, casată hotărîrea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 1 iulie 2024, și emisă o decizie nouă potrivit căreia, acțiunea în contencios administrativ depusă de Jecova Sofia împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, se va respinge.

Cercetând cu maximă diligență materialul probator prezentat în raport cu starea de fapt reținută la caz, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru notează că dosarul nu conţine vreun element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de Autoritatea Națională de Integritate *se admite*.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 1 iulie 2024 și se emite o nouă decizie potrivit căreia:

Acțiunea în contencios administrativ depusă de Jecova Sofia către Autoritatea Națională de Integritate cu privire la anularea actului de constatare nr. 44/24 din 16 februarie 2021 *se respinge ca neîntemeiată*.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae